

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ

ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ МОЙБЕНКО

(1931-2015)

Відійшла у вічність видатна Людина. Скінчився земний шлях Олексія Олексійовича Мойбенка - знаного вченого в галузі теоретичної медицини та патофізіології, доктора медичних наук, академіка НАН України, двічі лауреата Державної премії України, премії ім. О.О. Богомольця НАН України, президента товариства патофізіологів України, очільника програми "Здоров'я людини" при Державному Комітеті з питань науки України.

Народився в 1931 р. у м. Ростові-на-Дону, і своє життя присвятив теоретичній медицині. Після закінчення у 1955 р. із відзнакою Куйбишевського медичного інституту Олексій Олексійович працював науковим співробітником Інституту клінічної медицини ім. М.Д. Стражеско в м. Києві. З 1964 р. - старшим науковим співробітником Інституту фізіології ім.О.О. Богомольця. Так розпочався шлях довжиною в життя, який відзначений основними датами, досягненнями та посадами: з 1974 р. О.О. Мойбенко - керівник відділу експериментальної кардіології, з 1983 р. - керівник сектора вісцеральних систем та з 2001 р.- заступник директора Інституту.

У 1964 р. О.О. Мойбенко захистив кандидатську, а в 1974 р. - докторську дисертації. Головні напрямки його досліджень: рефлекторна та гуморальна регуляція діяльності серцево-судинної системи за умов норми та патології, імунопатологія серця, патогенез інфаркту міокарда та його експериментальна терапія. Олексій Олексійович розробив нові моделі гострого інфаркту міокарда та імунного ураження серця, нові методи вивчення скоротливої функції міокарда. Ним проведено фундаментальні дослідження ролі кардіогенних рефлексів у регуляції кровообігу. Вперше доведено існування рефлекторних взаємовідносин змін скоротливості міокарда лівого шлуночка серця та тону периферичних судин великого кола кровообігу. Визначено роль деградації фос-

фоліпідів мембран і утворення метаболітів арахідонової кислоти (простаноїдів і лейкотриєнів) у патогенезі ішемічних та імунних уражень та генезі шоку різного походження.

На основі фундаментальних досліджень розроблено новий метод лікування гострого інфаркту міокарда та перший у світі водорозчинний інгібітор ліпоксигенази, антиоксидант та активатор синтезу оксиду азоту - корвітин, придатний для внутрішньовенного уведення хворим на гострий інфаркт міокарда.

О.О. Мойбенка в 1988 р. обрано член-кореспондентом НАН України, а в 1991 р. - академіком.

За цикл робіт йому була присуджена премія імені О.О.Богомольця НАН України в 1994 р., він двічі лауреат Державної премії України (1996р., 2003 р.).

О.О. Мойбенко - президент товариства патофізіологів України.

Академік О.О. Мойбенко - фундатор наукової школи. Він організатор та учасник багатьох наукових форумів. Серед його учнів є професори, керівники кафедр, завідувачі відділів, старші наукові співробітники.

О.О. Мойбенко - автор понад 400 наукових праць, у тому числі шести монографій. Ним створена оригінальна концепція механізмів ендогенної кардіопротекції та переважного ураження гальмівних ланок функціональних систем при розвитку різноманітних патологій, що знайшло відображення в колективній монографії "Ендогенные механизмы кардиопротекции" за редакцією академіка О.О. Мойбенка. Він був заступником головного редактора "Фізіологічного журналу", членом редколегій багатьох наукових часописів. Під його керівництвом захищено 5 докторських і 25 кандидатських дисертацій.

Багато років Олексій Олексійович очолював програму "Здоров'я людини" при Державному Ко-

мітеті з питань науки України. Ця діяльність була логічним продовженням того чому присвячено все його наукове життя - пошуку шляхів захисту здоров'я людини.

О.О. Мойбенко - талановитий Учитель, який щиро ділився своїми знаннями, приділяючи багато уваги молодим ученим, які тільки починали свій шлях у науці. Олексій Олексійович умів зрозуміти і допомогти словом і ділом всім, хто цього потребував. Це талант, який рідко зустрічається, а тому особливо цінний.

Ретельність у роботі і вимогливість у підході до оцінки власних досягнень, виняткова доброзичливість і світлий розум, надзвичайна працездатність - це лише короткий перелік рис характеру, притаманних Олексію Олексійовичу.

Яскрава особистість, надзвичайно працю-

вита, щира, доброзичлива людина, видатний учений - таким залишиться Олексій Олексійович у пам'яті всіх, хто мав щастя знати його, спілкуватися, працювати з ним.

Світла пам'ять і вічний спокій.

Хай буде Вам пухом рідна українська земля, дорогий Олексію Олексійовичу.

Із глибоким сумом і скорботою

Ректор Буковинського
державного медичного
університету, професор

Т.М.Бойчук

Члени республіканського
правління патологіологів України,
професор
професор

В.Ф.Мислицький
С.С.Ткачук